

Laidiens: 25.02.2003., Nr. 30

Ministru kabineta noteikumi Nr.86

Rīgā 2003.gada 18.februārī (prot. Nr.10, 27.§)

Dopinga kontroles noteikumi

Izdoti saskaņā ar Sporta likuma 6.panta pirmās daļas 5.punktu

I. Vispārīgie jautājumi

1. Noteikumi nosaka dopinga vielu un metožu kontroles kārtību sportā.
2. Dopinga kontroli īsteno, lai sportista organismā konstatētu dopinga vielas vai pierādītu dopinga metodes izmantošanu.
3. Ņemot vērā dopinga vielu un metožu izmantošanas bīstamību sportista veselībai, kā arī lai nodrošinātu godīgas spēles principa ievērošanu, aizliegts lietot dopinga vielas, kas minētas šo noteikumu pielikumā, un izmantot šo noteikumu 4.punktā minētās dopinga metodes.
4. Aizliegts izmantot šādas dopinga metodes:
 - 4.1. skābekļa transportēšanas funkcijas uzlabošana:
 - 4.1.1. asins dopings — autologu, homologu vai heterologu jebkuras izcelsmes asins vai eritrocītu ievadīšana, ja tas nav nepieciešams ārstniecībā;
 - 4.1.2. vielu ievadīšana, kas uzlabo skābekļa piesaisti, transportēšanu vai piegādāšanu, piemēram, modificēti hemoglobīna produkti, arī liellopu hemoglobīns, saistītie hemoglobīni, mikroinkapsulēti hemoglobīna produkti, perfluora ķīmiskie savienojumi un RSR 13;
 - 4.2. farmakoloģiska, ķīmiska un fizikāla manipulācija, kuru veicot izmanto vielas vai metodes, kas maina dopinga kontrolei ņemtā parauga kvalitāti, arī maskējošo vielu lietošana, katetrizācija, nieru ekskrēcijas kavēšana un citas manipulācijas;
 - 4.3. gēnu vai šūnu dopings — ārstnieciski nepamatota tādu gēnu, gēnu elementu vai šūnu lietošana, kas spēj uzlabot sportiskos sasniegumus.

II. Dopinga kontrolē iesaistītās institūcijas un to darbība

5. Dopinga kontroles pasākumus koordinē Antidopinga komiteja. Antidopinga komiteja ir konsultatīva institūcija dopinga kontroles jomā.
6. Antidopinga komitejas sastāvā ir pārstāvji no Izglītības un zinātnes ministrijas, Veselības ministrijas, Latvijas Olimpiskās komitejas un Latvijas Sporta federāciju padomes. Antidopinga komitejas personālsastāvu apstiprina

veselības ministrs. Antidopinga komitejas darbu vada priekšsēdētājs. Antidopinga komitejas priekšsēdētājs ir Veselības ministrijas pārstāvis. Uz komitejas sēdi ar padomdevēja tiesībām var uzaicināt ekspertus.

7. Antidopinga komiteja ir lemttiesīga, ja tās sēdē piedalās ne mazāk kā puse no balsstiesīgajiem komitejas locekļiem. Katram komitejas loceklim ir viena balss.

8. Antidopinga komiteja lēmumus pieņem, atklāti balsojot. Lēmumi tiek pieņemti ar vienkāršu balsu vairākumu. Ja balsu skaits sadalās vienādi, izšķirošā ir komitejas priekšsēdētāja balss.

9. Aizklāta balsošana notiek, ja to pieprasa ne mazāk kā viena trešdaļa no Antidopinga komitejas locekļiem.

10. Antidopinga komitejas sēdes tiek protokolētas.

11. Dopinga kontroli sacensību un ārpussacensību laikā sportistiem veic pēc Antidopinga komitejas iniciatīvas vai pamatojoties uz pieteikumu, ko iesniegusi sporta federācija, kuras biedrs ir konkrētais sportists, attiecīgā starptautiskā sporta federācija, Latvijas Olimpiskā komiteja, Latvijas Sporta federāciju padome, vadošā valsts sporta institūcija.

12. Sporta federācija, kuras biedrs ir konkrētais sportists, attiecīgā starptautiskā sporta federācija, Latvijas Olimpiskā komiteja, Latvijas Sporta federāciju padome, vadošā valsts sporta institūcija pieteikumu par dopinga kontroli iesniedz Antidopinga komitejā.

13. Antidopinga komiteja divu darbdienu laikā pēc pieteikuma saņemšanas sniedz bezpeļņas organizācijai valsts sabiedrībai ar ierobežotu atbildību “Sporta medicīnas centrs” (turpmāk — centrs) atzinumu par dopinga kontroles nepieciešamību saskaņā ar minēto pieteikumu.

14. Lai veiktu dopinga kontroli, centrs, pamatojoties uz šo noteikumu 13.punktā minēto Antidopinga komitejas atzinumu, veselības ministra noteiktajā kārtībā iegūst attiecīgā sportista organisma vielu un audu (piemēram, asinis, urīns) paraugu. Paraugu sadala divās daļās — A un B daļā.

15. Centra atbildīgā amatpersona nosūta paraugu, dokumentus un pavadvēstuli uz Starptautiskās Olimpiskās komitejas akreditētu vai ISO standartam atbilstošu dopinga kontroles laboratoriju, kurā tiek veikta parauga analīze.

16. Laboratorijā veic parauga A daļas analīzi un nosaka visu dopinga vielu klātbūtni paraugā un dopinga metodes lietošanu, ja dopinga kontrole veikta sacensību laikā. Ja dopinga kontrole veikta ārpussacensību laikā, nosaka šo noteikumu pielikuma 3., 4., 5., 6. un 7.punktā minēto vielu klātbūtni un dopinga metodes lietošanu. Ja dopinga kontroli pieprasījusi institūcija īpaši norāda, laboratorija var veikt analīzi, lai noteiktu citu vielu klātbūtni. Pēc parauga analīzes veikšanas laboratorija nosūta atzinumu centra atbildīgajai amatpersonai.

17. Ja laboratorijas atzinumā norādīts, ka parauga A daļā dopinga vielas nav konstatētas, centra atbildīgā amatpersona par to informē institūciju, kura pieprasījusi dopinga kontroli.

18. Ja laboratorijas atzinumā norādīts, ka parauga A daļā ir konstatēta dopinga viela vai ir pierādījumi par dopinga metodes izmantošanu, vai dopinga kontroliera ziņojumā norādīts, ka sportists atteicies nodot paraugu dopinga kontrolei, centrs nosūta Antidopinga komitejai iesniegumu par iespējamo ar dopinga lietošanu saistīto pārkāpumu. Minētajam iesniegumam pievieno laboratorijas atzinumu un atbilstošās dopinga kontroles anketas vai dopinga kontroliera ziņojumu.

19. Antidopinga komiteja divu darbdienu laikā izskata šo noteikumu 18.punktā minēto centra iesniegumu un tam pievienotos dokumentus par iespējamo ar dopinga lietošanu saistīto pārkāpumu vai sportista atteikšanos veikt dopinga kontroli un sniedz atzinumu.

20. Ja centra iesniegumā minētie argumenti nav pietiekams pamats lēmuma pieņemšanai, Antidopinga komiteja izskata iesaistīto personu paskaidrojumus vai pēc sportista pieprasījuma ierosina veikt parauga B daļas analīzi laboratorijā. Šādā gadījumā attiecīgajam sportistam vai viņa pilnvarotajam pārstāvim ir tiesības būt klāt, veicot parauga B daļas analīzi laboratorijā.

21. Ja, izskatot lietu par iespējamo ar dopinga lietošanu saistīto pārkāpumu, atzīst, ka pārkāpums nav noticis, Antidopinga komiteja izbeidz lietas izskatīšanu. Šādā gadījumā informācijai par attiecīgo dopinga kontroli ir ierobežota pieejamība.

22. Ja Antidopinga komitejas atzinumā norādīts, ka ar dopinga lietošanu saistītais pārkāpums ir noticis, komiteja informāciju ierakstītā vēstulē nosūta sportistam un sporta federācijai, kuras biedrs ir attiecīgais sportists, turpmāko lēmumu pieņemšanai.

23. Ja Antidopinga komitejas atzinumā norādīts, ka sportists atteicies veikt dopinga kontroli, ziņojumu par to komiteja ierakstītā vēstulē nosūta Izglītības valsts inspekcijai.

24. Ja Antidopinga komitejas atzinumā norādīts, ka sportista organisma vielu un audu paraugā konstatētas šo noteikumu pielikuma 1. un 2.punktā minētās vielas, komiteja ierakstītā vēstulē nosūta ziņojumu tiesībaizsardzības iestādēm.

25. Ja pieteikumu dopinga kontroles veikšanai iesniegusi sporta federācija, starptautiskā sporta federācija, Latvijas Olimpiskā komiteja, Latvijas Sporta federāciju padome vai vadošā valsts sporta institūcija, izdevumus, kas saistīti ar dopinga kontroli, sedz attiecīgā institūcija.

26. Ja pieteikumu dopinga kontroles veikšanai iesniegusi Antidopinga komiteja, izdevumus, kas saistīti ar dopinga kontroli, sedz centrs.

III. Noteikumu ievērošanas uzraudzība un atbildība par to pārkāpšanu

27. Centrs organizē un koordinē valsts, pašvaldību un sabiedrisko organizāciju antidopinga pasākumu īstenošanu, un veic dopinga kontroles pasākumus saskaņā ar šo noteikumu 14., 15., 16., 17. un 18.punktu.

28. Izglītības valsts inspekcija uzliek personām administratīvo sodu par dopinga kontroles noteikumu pārkāpumiem.

29. Ja konstatē dopinga kontroles noteikumu pārkāpumus, sporta federācija, Latvijas Olimpiskā komiteja vai tās institūcija pieņem lēmumu par disciplinārā soda piemērošanu sportistam vai sporta darbiniekam un nosaka, ka attiecīgais sportists vai sporta darbinieks atlīdzina zaudējumus, kas radušies dopinga lietošanas dēļ.

30. Sportists vai sporta darbinieks lēmumu par disciplināro sodu padotības kārtībā var apstrīdēt augstākā institūcijā un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā pārsūdzēt tiesā.

31. Izglītības un zinātnes ministrijai ir tiesības ierosināt piešķirtās valsts dotācijas samazināšanu un pieprasīt piešķirto līdzekļu atlīdzību sporta federācijai, Latvijas Olimpiskajai komitejai vai tās institūcijai šādos gadījumos:

31.1. nav izstrādātas un īstenotas antidopinga programmas;

31.2. atkārtoti gada laikā sodītas amatpersonas vai sportisti par dopinga kontroles noteikumu pārkāpumiem.

IV. Noslēguma jautājums

32. Noteikumu 28.punkts stājas spēkā vienlaikus ar likumu "Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā".